

DAROVANJE, ZNAMENJE REŠITVE

Marija in Jožef sta se držala izročila in predpisov ter v jeruzalemskem templju prvorojenca Jezusa darovala Gospodu, in tudi dve grlici ali dva golobčka, da bi ne bilo kakšnih očitkov od koder že bodi. Jezus, Božji dar ljudem, je bil tako ponovno Bogu darovan, da bi dal tudi nam zgled, kako se moramo ponovno in ponovno Bogu darovati, da bi tako postajali vedno bolj Božji v svojih mislih, besedah in dejanjih, kar bi naj bila življenjska naloga vsakega človeka, ustvarjenega po Božji podobi, posebej pa še kristjana, s krstom vcepljenega v Kristusovo skrivnostno telo – Cerkev. Hkrati pa naj bi se v iskreni ljubezni pogosto darovali tudi bližnjemu. Slovenski pesnik Simon Gregorčič, ki je bil tudi duhovnik, je to misel lepo povzel v svoji pesmi Daritev: »Daritev bodi ti življenje celo: oltar najlepši je – srca oltar.« Ob Jezusovem darovanju v templju je bil navzoč tudi starček Simeon, pravičen in bogaboječ mož. Poln hvaležnosti je vzel dete v naročje in zapel v imenu vseh ljudstev hvalnico Bogu, vesel, da je s svojimi očmi videl Božjo »rešitev«. Mariji pa je rekel: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih ... in tvojo lastno dušo bo presunil meč« (Lk 2,25-35). Marija je vse to čudovito doživetje in vse te besede ohranjala in premišljevala v svojem srcu vse življenje. Kristus je znamenje rešitve za vse nas. S svojim rojstvom, svojim darovanjem v templju, svojo odrešujočo besedo, svojim trpljenjem in smrtjo na križu ter svojim vstajenjem. Kristus vabi tudi nas, da bi bili tudi mi skupaj z njim znamenje rešitve vsem ljudem, s katerimi se srečujemo. Včasih tudi za ceno hudega trpljenja ali celo smrti. Takšna je pot kristjana, poklicanega k hoji za Kristusom, ob zgledu njegove matere Marije.

Žpk. Edi Vajda

NAŠ OBRAZ: Sonja Pungartnik

Na zadnjem adventnem večeru v letu 2018 smo imeli priložnost prisluhniti ženski, ki je slepa, a v svojem življenju pričuje za svetlobo, ženski, ki ne vidi s telesnimi očmi, vidi pa s srcem. V letu 2014 je bila izbrana za slovenko leta. O sebi je prepričana, da je bila slepa poslana na svet z namenom. Je svetilnik vsem s podobnimi ovirami. O invalidih, njihovih sposobnostih in

talentih, ozavešča tudi v mesečni oddaji Luč v temi na Radiu Ognjišče. Redno opravlja službo ravnateljice Ignacijevega doma duhovnosti v Ljubljani. Je žena in mati ter sovoditeljica Šole odpuščanja.

Ga. Sonja, kljub vaši drugačnosti, invalidnosti, slepoti od rojstva, pričujete o veselju do življenja, kar smo na adventnem večeru tudi sami doživeli. Kakšna je bila pot do tega, da ste sprejeli sebe in svoje življenje, da so vas sprejeli drugi?

Prepričana sem, da ima vsak človek svoje poslanstvo. Le-to je skladno z lastnostmi in talenti, s katerimi je obdarjen. Temelj naše sreče in dobrega počutja v lastni koži je, da se dobro spoznamo, se sprejmemo takšne, kot smo, z vsemi prednostmi in pomanjkljivostmi, ter na tem gradimo naše življenje. Ne rečem, da je življenje brez vida lahko. Je pa lepo in bogato. Imam veliko milost, da sem se lahko izobraževala, imela okrog sebe dobre ljudi in mi je bila posredovana vera, brez katere danes gotovo ne bi bila to, kar sem.

Študirali ste defektologijo, kasneje študij dopolnili z realitetno psihoterapijo, opravili program duhovnega izpopolnjevanja in se izobrazili za duhovno spremljanje. Vaša slepota ni bila nobena ovira za pridobitev izobrazbe, kaj pa za zaposlitev?

Za študij defektologije sem se odločila, ker sem želela delati na področju izobraževanja slepih in slabovidnih. Že takrat sem sodelovala s šolo za slepe in slabovidne, kjer me je praktično čakala prva služba. A po nekaj letih mi je Gospod jasno pokazal drugo pot. Bila sem povabljenka k jezuitom, s katerimi sodelujem še danes. Dela, ki ga opravljam, ne jemljem kot službo, ampak kot življenjsko poslanstvo. Seveda ni lahko konkurirati v svetu videčih, saj je družba žal polna predsodkov in stereotipov. A s potrpežljivostjo, ponižnostjo in trdim delom se da. Tako študijska kot poklicna pot je bila sicer polna preizkušenj, ki pa sem jih vselej skušala sprejemati kot priložnosti.

Kakšna je Vaša vera, Vaš odnos do Boga? Večkrat se zgodi, da ljudje zaradi preizkušenj, izgub krivijo Boga, ga zapustijo in rečejo, če bi obstajal, da tega ne bi dopustil?

Tudi jaz sem v letih najstniških preizkušenj podobno mislila. Nisem mogla razumeti, da me Bog ljubi in hkrati tako preizkuša. A danes čutim drugače. Prepričana sem, da si Bog ne želi našega trpljenja. Toda, ali človek upošteva Božje želje? Ali ni človeštvo že od izvirnega greha dalje krenilo po svoji poti? Če že, se bolj čutim žrtev teh zablod človeštva kakor pa žrtev Božje volje. Verjamem, da Bog trpi z menoj in mi daje moč, da svojo preizkušnjo lahko nosim. Še več. Iz moje preizkušnje vedno dela kaj dobrega. In če z njim sodelujem, potem sva srečna oba.

Skupaj z dr. Platovnjakom vodite Šolo odpuščanja. Odpuščanje je verjetno ena težjih stvari, se ga da naučiti v šoli?

Ne. Odpuščanje je milost. Zato tudi nikoli ne smemo obsojati človeka, ki ne more odpustiti. A kot z vsako milostjo je tudi z odpuščanjem tako, da lahko postane rodovitna šele takrat, ko človek z njo sodeluje. V šoli odnosov in odpuščanja se odpiramo tej milosti. Z vsakodneвно molitvijo, podeljevanjem v skupini in osebnim duhovnim spremljanjem se učimo živeti ljubezen do sebe, bližnjega, sveta in Boga.

Kaj bi svetovali tistim, ki se pritožujejo nad življenjem, ki so razočarani, ki obupujejo ...

Težko je svetovati človeku v stiski, saj pogosto ne gre za to, da ne ve, kaj bi moral narediti, ampak za to, da ne more. Takega človeka je treba predvsem poslušati in imeti rad. Ljubezen zdravi rane. In če vemo, da ni večje ljubezni, kot je Božja, potem se je najbolje zateči prav k njej. Danes smo priča, kam nas pelje življenje brez Boga. Človeštvo bo moralo spoznati, da k sreči vodi le ena sama pot. To je pot, na katero je bil človek povabljen ob stvarjenju. Vsak korak s te poti pomeni korak proč od sreče. Delajmo torej čim manj takšnih korakov.

Pogovarjala se je Marija Prikeržnik

IZ VEROUČNIH KLOPI

DUHOVNE VAJE BIRMANCEV

Dva vikenda v januarju (od 18. do 20. in od 25. do 27.) sta bili osnovna šola in cerkev sv. Urha na Strojni kraj duhovnih vaj naših letošnjih birmancev, osmo- in devetošolcev, ki bodo združeni pomladi prejeli zakrament sv. birme. Zbralo se jih je nekaj čez 60.

Osmošolki, dvojčici Ema in Urška Kordež, sta opisali, kako sta doživeli duhovne vaje v prvi skupini.

V petek, 18. januarja 2019, smo se odpravili na Strojno, kjer smo imeli duhovne vaje. Vedeli sva, da bodo prišli tudi najini prijatelji, zato sva se tega veselili. Ko smo ob 18. uri prispeli, smo se razporedili po sobah, v katerih smo odložili svoje stvari. Nato smo se zbrali v jedilnici, ki smo jo poimenovali skupni prostor, in se spoznavali. Po večerji smo odšli spat. Naslednje jutro smo vstali zgodaj. Budnica je bila ob 8. uri. Čez dan smo počeli veliko zanimivih stvari. Peli smo, plesali, iskali simbole, se v prostem času igrali družabne igre, igrali na inštrumente in molili. V nedeljo se nas je že večina zbudila ob 7. uri, ko je zvonil zvon v cerkvi. Po zajtrku smo skupaj z voditeljicama vadili pesmi, saj so kasneje prišli starši in skupaj smo odšli k sveti maši, kjer smo sodelovali tudi mi. Po maši smo vsak svoje stvari pospravili v avto in se odpeljali domov. Bilo je lepo in zabavno.

ZGODILO SE JE

ADVENTNI VEČERI 2018

Na 22. adventnih večerih smo gostili dr. Antona Stresa, dr. Vinka Skitka, p. Milana Bizanta in Sonjo Pungertnik.

Naslov prvega večera je bil Vprašanje vere danes. O tem je spregovoril dr. Stres, rektor katoliškega inštituta. Živimo v časih, ko je sekularizacija – oddaljevanje od Boga zajela vso Evropo. Navzoča sta nihilizem in brezbržnost do vere. Obrnimo se od tradicionalne k osebni veri. Najbolj prepričljivo oznanjevanje evangelija je dejavna ljubezen.

Domačin dr. Vinko Skitek, zgodovinar, je navzoče seznanil z vsebino kulturne dediščine župnijskih arhivov Mežiške doline. Sam jih je tudi uredil, kar je terjalo veliko dela in raziskovanja po vseh župnijah. Zbrane listine razkrivajo zanimiv vpogled v življenje naših prednikov.

Pater Milan Bizant DJ, duhovnik v Radljah ob Dravi, nam je ob podobah Jezusovega rojstva na mozaikih p. Rupnika pomagal vstopiti v skrivnost božiča. Upodobitve na mozaikih in ikonah nam veliko povedo in odstirajo skrivnost Božjega prihajanja v ta svet in s tem našega odrešenja.

Sonja Pungertnik, slovenka leta 2014, je slepa od rojstva, je tudi žena in mati. Pogumna gospa hodi v službo, sodeluje na radiu Ognjišče v oddaji Luč v temi in je sovoditeljica Šole odpuščanja. Prepričana je, da je imel Bog z njo posebne namene. Invalidnost sprejema kot dar. Vsem nam govori, naj sprejmemo svoj križ, odpuščajmo in bomo srečni.

Pripravila Erna Jesenek

KOLEDOVANJE 2019

Vsako leto pred praznikom sv. treh kraljev obiskujejo domove tudi koledniki iz naše župnije. Tokrat se je zbralo 17 otrok. Nekaj tistih, ki koledujejo že več let, in nekaj novih obrazov. Vsi so že pred božičem in tudi med počitnicami pridno vadili koledniške pesmi pod vodstvom katehistinje Marije Prikeržnik. Na vajah so se razdelili v skupine, pomerili trikraljevska oblačila in pripravili kraljevske krone, zvezde, skrinjice ... Pridružili smo se še nekateri starši in drugi župljani, ki smo

pomagali pri pripravi ter poskrbeli za spemstvo in varen prevoz otrok. 4. in 5. januarja smo obiskali 120 družin, nato pa 6. januarja, na praznik sv. treh kraljev, pri sv. maši v župnijski cerkvi vsi skupaj še enkrat zapeli koledniško pesem. Ljudje so nas povsod lepo sprejeli in ob tej priložnosti se vsem zahvaljujemo za vse prejete dobrote in vse darove! Zbrali smo 1620 evrov, ki smo jih predali slovenskim misijonarjem. Z njimi bodo v krajih, kjer delujejo, storili veliko dobrega: pomagali revnim družinam, opremili bolnišnico, gradili učilnice, kuhinjo za otroke ... Tudi mladi koledniki in spremljevalci smo bogatejši za čudovito izkušnjo. Če želite, da prihodnje leto koledniki obiščemo tudi vas, sporočite to g. župniku. Veseli pa bomo tudi vseh tistih, ki se želite pridružiti kolednikom in od hiše do hiše oznanjati veselo novico, da se je rodil Odrešenik sveta, in prinašati blagoslov. Prijazno vabljeni!

Metka Rožen

Preberimo še, kaj je o trikraljevski akciji zapisala kolednica Anja Rožen iz 5. razreda.

S koledniki je bilo zabavno, ko smo se »vozili s kamelami«, veselo, ko smo peli koledniško pesem in prinašali blagoslov v domove, ter zanimivo, ko smo si ogledali atelje pokojnega kiparja Andreja Grošlja. Čeprav nas je malo zeblo, je bilo vse poplačano z nasmehi in solzami sreče ljudi, ki smo jih obiskali.

JANUAR – MESEC VERSKEGA TISKA

Poprosili smo tri župljanke, da za Vogelni kamen na kratko zapišejo, zakaj posegajo po verskem tisku.

Danica Cvilak

Prebiranje Družine je v našem domu prisotno že vsaj 40 let. Pri branju sem sodelovala že kot osnovnošolka, vendar so bile takrat moje teme križanke in šale. Z leti, ko človek dozoreva, tudi teme postajajo bolj resne. Kljub temu, da je v sodobnem času na razpolago vse več moderne tehnologije, je branje verskega tiska – Družine – za mene balzam za dušo, saj v njej najdem teme, ki me odpeljejo iz vsakdanjega vrveža.

Slavica Pristavnik

Magnificat je molitvena revija, ki je začela izhajati v Franciji. Osnoval jo je francoski laik, oče 12 otrok Pierre Dumont. Od leta 2013 pa izhaja tudi pri nas. Bralcem omogoča, da se srečujejo z Božjo besedo tudi takrat, ko ne morejo biti pri maši. Pripomore k bogatemu vsakodnevnomu življenju, saj poleg jutranje in večerne molitve vsebuje tudi besedila maše, pričevanja, evangeljske utrinke, predstavitev svetnikov, duhovne drobtinice različnih avtorjev in še mnogo drugega. Sama jo imam naročeno že peto leto in si kar ne morem zamisliti, da bi bila brez te duhovne podpore. Posebej sem to občutila v času bolezni, ko nisem mogla k maši. Stare številke pa rada podarim, da se tudi drugi srečajo s to resnično dobro revijo.

Metka Brezovnik

Januar, mesec katoliškega tiska. Kaj mi pomeni? Na verski tisk je naša družina že zelo dolgo naročena, najprej smo imeli Ognjišče, zdaj že nekaj let Družino. Rada jo prebiram. Dobivam jo po pošti že v četrtek. Najprej preberem CREDO, zadnjo stran, nato prvo. Preko celega tedna pa preberem vse članke. Izvem veliko lepega o Cerкви na Slovenskem in po svetu.

Še za spomin in arhiv - jaslice 2018 in jasličar Pepi

ZAČETKI NAŠE ŽUPNIJE

Iz zgodovinskih virov lahko sklepamo, da je bil v cerkvi sv. Egidija že okrog leta 1400 krstni kamen. Tako se v sedanji župnijski cerkvi že dobrih 600 let podeljuje zakrament sv. krsta in verjetno tudi drugi zakramenti.

Že leta 1684 je Guštanj dobil stalno bivajočega duhovnika. To sledi iz tretjega kronograma in napisa »Sacra obligata« (SaCerDos In oppIDo gVettentalnll perpetVo stabIIIter habitans fVnDatVafVIIt), ki je na desni strani prehoda v Križevo kapelo.

Listina o ustanovitvi beneficiata v trgu Guštanj »Stufft Brueff für den Sichten-Pillatischen Benefiziaten in Markht Guettenstain«, 1. januar 1700, ki se nahaja v arhivu župnije,

pravi: »Ivan Andrej pl. Sichten, gospod na Ravnah in v Dobu (Dobji vasi) ter Gašper Pilat, Ss. Theol. Baccalarens, generalni vikar (vikar, t.j. župnik) Podjune in pri Naši ljubi Gospe na jezeru nad Guštanjem ugotavljata, da je župnišče na Fari od Guštanjskega trga oddaljeno in zato oskrbovanje težavno ali včasih celo nemogoče zlasti ponoči, v dežju in snegu ali ob naraslih vodotokih. Da bi te razmere izboljšala, sta se v čast božjo in blagor duš odločila, da napravita ustanovo za duhovnika –

beneficiata. ... Beneficiat naj stanuje pri cerkvi sv. Egidija v hiši, ki sta jo v ta namen sezidala ...«

V listini so naštetje dolžnosti beneficiata (tam živečega duhovnika), med drugim: »Ker beneficiat (duhovnik) ne bo imel veliko gospodarstva in torej dosti časa, zato odločava, naj v večjo čast božjo in v izogib skrajno škodljivega brezdelja, za svojo duhovno korist in večno plačilo vzame v uk tri uboge, za to sposobne fante, zlasti v latinščini; vendar ga duhovna oblast iz morebitnih tehtnih razlogov more oprostiti tega.«

Ob Jožefinskih reformah je bila ustanovljena nova župnija v Guštanju; **19. maja 1786**. Franc Xav. Stumpf je imenovan 14. maja 1788 za provizorja (župnijskega upravitelja).

V pismu provizorja Stumpfa, 28. 11. 1788, proštu in arhidiakonu Adamu Melhiorju med drugim piše: »da prvo nedeljsko mašo mu sicer opravi prevaljski kaplan. Vse drugo pade na njegove rame, na Prevaljah pa so trije duhovniki. V Guštanju se radi okoliških gradov in civiliziranih poslušalcev ne da brez priprave pridigati in katehezirati, na Prevaljah pa za preprosto ljudstvo ni treba mnogo študirati.«

16. novembra 1789 Stumpf postane župnik.

31. 12. 1795 je župnija ukinjena. Nekdanji župnik Stumpf v pismih dekanijskemu uradu, 2. 1. 1796, in knezoškofijskemu konzistoriju, 3. 1. 1796, razlaga svojo zagrenjenost ob ukinitvi: »... Pohujšanje pri vernikih bo tolikšno, kakršno je bilo,

ko je ljubljanski škof Hren odstavil Jurija Dalmatina, avtorja krajske biblije ... Jaz pa sem pravo vero učil; od petih okoliških far so me hodili poslušat ... In sedaj bom ponižan od pravega pastirja v najemnika! ... naj torej ostane po starem!«

Sledila so večletna prizadevanja za obnovitev ukinjene župnije.

Po selitvi škofijskega sedeža lavantinske škofije v Maribor je Koroški del škofije pripadal Celovski škofiji. Celovski škof je 14. 11. 1860 podpisal odlog, da se s

1. 1. 1861 ustanovi župnija v Guštanju. Prvi župnik je bil Franc Xav. Feichtinger.

Škofijska pripadnost ozemlja naše župnije: 811-1751 pod Oglejski patriarhat; 1751-1783 pod Goriško nadškofijo; 1783-1788 začasno pod Ljubljano; 1788-1859 pod Lavantinsko škofijo (Št. Andraž); 1859 - pod Krško škofijo (Celovec); 1. 11. 1923 v lavantinski administraturi (razen vojnih let 1941-1945); 1964 pod Mariborsko-lavantinsko škofijo, ki je bila leta 2006 povzdignjena v nadškofijo.

Pripravil Alojz Bek

NAPOVEDNIK

- **5. februar, torek** – srečanje s starši prvoobhajancev
- **6. februar, sreda** – dekanijska rekolekcija, dekanijsko srečanje duhovnikov
- **8. februar, petek** – Prešernov dan; državni praznik
- **11. februar, ponedeljek** – god Lurške Matere Božje; svetovni dan bolnikov

KRSTI - POGREBI

Zakrament sv. krsta ni prejel nihče.

H Gospodu po večno plačilo so odšli: 1. Jakob Logar, 81 let, Dobja vas 101; 2. Elizabeta Pečovnik, 89 let, Javornik 31; 3. Lieselotte Hermany, 85 let, Brdinje 104; 4. Jozef Merkac, 85 let, Na Šancah 51; 5. Stanislava Gregor, 72 let, Brdinje 53; 6. Jožef Pušpan, 81 let, Čečovje 15; 7. Marija Hudobreznik, 78 let, Javornik 37; 8. Elizabeta Pisar, 93 let, Dom starostnikov Prevalje.

**Hvala za podporo Vogelnemu kamnu. V januarju ste zanj darovali
37,28 €.**

NASMEJMO SE

Na obisk k neki hiši pride 10-letnik. Ko nad vhodnimi vrati na hitro zazna številke in črke, ki so jih ob blagoslovu napisali koledniki, 20 – G – M – B – 19, jih pokomentira takole:
20 giga bajtov mobilnih podatkov!

